

alusel väiksemat töötasu kui vastava tasemega prokurörid, kellel on sama ametiaste ja sama tööstaaž, ja milles nende töötasu ei vasta riigi majanduslikku olukorda arvesse võttes üldjuhul nende täidetavate ülesannete olulisusele, eriti arvestades kõrgema astme kohtuametnike poolt järgitavat kohtunikele valikuliste preemiate maksmise tava?

- 3.B.** Kas jaatava vastuse korral eelmisele küsimusele tuleb eelnimetatud kohtute sõltumatuse põhimõtet tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel ei saa õigust õiglasele kohtulikule arutamisele tagada?
- 4/A.** Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklit 267 tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus selline riigisisene praktika, mille kohaselt kõrgema astme kohus, kes teeb asjas lõpliku otsuse, tuvastab liikmesriigi kohtupraktika ühetaolise kohaldamise eesmärgil läbiviidavas menetluses, et alama astme kohtu eelotsusetaotluse esitamise kohtumääruse tegemisel on rikutud õigusnormi, ning see ei mõjuta antud kohtumääruse õiguslikke tagajärgi?
- 4/B.** Kas jaatava vastuse korral 4/A. küsimusele tuleb ELTL artiklit 267 tõlgendada selliselt, et eelotsuse küsimuse esitanud kohus peab jätma sellega vastuolus olevad kohtulahendid ja õiguse ühetaolise kohaldamise eesmärgil esitatud põhimõttelised arvamused kohaldamata?
- 4/C.** Kas eitava vastuse korral 4/A. küsimusele saab eelotsusemenetluse ajal jätkata kriminaalmenetlust, mis on peatatud?
- 5.** Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 19 lõike 1 teises lõigus ja põhiõiguste harta artiklis 47 ning Euroopa Liidu Kohtu praktikas toodud kohtute sõltumatuse põhimõtet tuleb Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklit 267 arvesse võttes tõlgendada selliselt, et selle põhimõttega ei saa olla kooskõlas, kui kohtuniku vastu algatatakse eelotsusetaotluse esitamise tõttu distsiplinaarmenetlus?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta direktiiv 2010/64/EL õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses (ELT 2010, L 280, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 13. augustil 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-610/19)

(2020/C 95/06)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) (¹) artikli 168 punktiga a ja artikli 178 punktiga a, koostoimes sama direktiivi artikli 220 punktiga a ja artikliga 226, ning tõhususe põhimõttega on kooskõlas riigisisene õiguslik tõlgendus ja tava, mille kohaselt ei piisa juhul, kui materiaalsed maksu mahaarvamise nõuded on täidetud, ainult sellest, et on olemas arve, mille sisu vastab nimetatud direktiivi artikli 226

nõuetele, vaid maksukohustuslasel peavad, selleks et kasutada õiguspäraselt kõnealuse arve alusel maksu mahaarvamise õigust, lisaks olema veel dokumentaalsed tõendid, mis peavad vastama mitte ainult direktiivi 2006/112, vaid ka riigisiseste raamatupidamist käsitlevate õigusnormide põhimõtetele ja tõendavaid dokumente käsitlevatele erisätetele, ning mille kohaselt nõutakse kõikidelt ahela liikmetelt, et nad peavad meeles pidama ja järjekindlalt deklareerima kõik nendel tõendavatel dokumentidel põhineva majandustehingu üksikasjad?

2. Kas direktiivi 2006/112 sätetega [käibemaksu mahaarvamise kohta] ning neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõtetega on kooskõlas riigisisene õiguslik tõlgendus ja tava, mille kohaselt on ahelatehingu korral kõikidest muudest asjaoludest olenemata ainuüksi seetõttu, et tehing on seda laadi, iga ahela liige kohustatud kontrollima liikmete tehtud majandustehingu elemente ja tegema sellest kontrollist järeldused ahela teises otsas oleva maksukohustuslase kohta, ja maksukohustuslasel ei ole õigust [käibemaksu maha arvata], tuues põhjenduseks, et kuigi ahela moodustamine ei ole liikmesriigi õigusnormides keelatud, ei olnud see majanduslikus mõttes [mõistlikult] põhjendatud? Kas sellega seoses võib ahelatehingu puhul niisuguste objektivsete asjaolude hindamise raames, mille alusel võib olla õigustatud [käibemaksu mahaarvamise] õiguse andmisest keeldumine, selle keelamise aluseks olevate tõendite asjakohasuse ja tõendusjõu kindlaks määramisel ja hindamisel kohaldada ainult direktiivi 2006/112 ja riigisisese õiguse sätteid maksu mahaarvamise kohta kui materiaalsoiguslikke norme, milles on täpsustatud asjassepuutuvad faktilised asjaolud faktiliste asjaolude kindlaks määramise kohta, või tuleb erinormidena kohaldada ka asjaomase liikmesriigi raamatupidamissätteid?
3. Kas direktiivi 2006/112 sätetega [käibemaksu mahaarvamise kohta] ning neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõtetega on kooskõlas riigisisene õiguslik tõlgendus ja tava, mille kohaselt maksukohustuslasele, kes kasutab kaupu oma maksustavate tehingute tarbeks liikmesriigis, kus ta tehinguid teostab, ja kellel on direktiivi 2006/112 nõuetele vastav arve, ei anta õigust [käibemaksu maha arvata], tuues põhjenduseks, et ta ei ole teadlik tarneahela liikmete tehtud [tehingu] kõikidest elementidest, või tuginedes tarneahelas arve väljastajast eespool asuvate liikmetega seonduvatele asjaoludele ja mida maksukohustuslane ei saanud temast olenematutel põhjustel kuidagi mõjutada, ning [käibemaksu mahaarvamise] õiguse tingimuseks kehtestatakse nõue, et maksukohustuslane täidab meetmete raames, mille võtmine on mõistlikult tema kohus, üldist kontrollikohustust, mida ei tule täita mitte ainult enne lepingu sõlmimist, vaid ka selle täitmise ajal ja sealhulgas ka pärast lepingu täitmist. Kas sellega seoses on maksukohustuslane kohustatud [käibemaksu mahaarvamise] õiguse kasutamisest hoiduma, kui ta pärast lepingu sõlmimist või lepingu täitmise ajal või pärast täitmist märkab arvel märgitud majandustehingu mingi elementidga seoses eeskirjade eiramist või saab teada asjaolust, mille tagajärjel ei ole maksuasutuse tava kohaselt õigust [käibemaksu maha arvata]?
4. Kas direktiivi 2006/112 sätteid [käibemaksu mahaarvamise kohta] ja tõhususe põhimõtet arvestades on maksuasutus kohustatud konkreetselt täpsustama, milles maksupettus seisneb? Kas on õige maksuasutuse toimimisviis, mille kohaselt tarneahela liikmete vigu ja eeskirjade eiramisi, millel puudub mõistlik põhjuslik seos [käibemaksu mahaarvamise] õigusega, käsitatakse maksupettuse tõendusena põhjusel, et kuna nende vigade ja eeskirjade eiramiste tõttu osutub arve sisu ebausutavaks, siis oli või oleks pidanud olema maksukohustuslane maksupettusest teadlik? Kas juhul, kui esineb maksupettus, õigustab see seda, et maksukohustuslaselt nõutakse, et ta peab tegema kontrolli eespool märgitud ulatuse, põhjalikkuse ja kohaldamisalaga, või kas see kohustus läheb kaugemale, kui on vaja tõhususe põhimõtte tagamiseks?
5. Kas selline karistus on proportsionaalne, millega kaasneb [käibemaksu mahaarvamise] õiguse keelamine ja mis seisneb kohustuses maksta rahatrahvi 200 % maksuvahe pealt, kui see ei tekitanud riigieelarves maksulaekumiste puudujääki, mis on otseselt seotud maksukohustuslase [käibemaksu mahaarvamise] õigusega? Kui maksukohustuslane on maksuhaldurile esitanud kõik tema valduses olevad dokumendid ja lisanud oma maksudeklaratsioonile enda väljastatud arved, siis kas saab tuvastada, et esineb mõni 2003. aasta XCII seaduse üldise maksukorralduse kohta (Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. Törvény, edaspidi „LPGT”) § 170 lõike 1 kolmandas lauses nimetatud asjaoludest?
6. Kas, juhul kui esitatud eelotsuse küsimustele antud vastustest lähtudes võib tuvastada, et riigisisese õigusnormi tõlgendus, mida on järgitud pärast kohtuasja, milles tehti 10. novembri 2016. aasta kohtumäärus Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869), ja selle alusel järgitav tava ei ole kooskõlas direktiivi 2006/112 sätetega [käibemaksu mahaarvamise] kohta, ja arvestades, et esimese astme kohus ei saa kõikides kohtuasjades esitada eelotsusetaotlust Euroopa Liidu Kohtule, võib põhiõiguste harta artikli 47 sätete põhjal asuda seisukohale, et maksukohustuslaste õigus esitada kahju hüvitamise hagi tagab neile selles artiklis tunnustatud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele? Kas selles kontekstis tuleb tõlgendada nii, et kohtuasjas Signum Alfa Sped kohtulahendi vormi

valimine tähendab, et küsimus on ühenduse õiguses juba reguleeritud ja seda on Euroopa Liidu Kohtu praktikas selgitatud ning et see oli järelikult ilmselge, või tähendab see, et kuna algatati uus menetlus, ei olnud küsimust täielikult selgitatud ja et järelikult oli endiselt vajalik paluda Euroopa Kohtul selle üle eelotsusemenetluses otsustada?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 13. augustil 2019 – Crewprint Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-611/19)

(2020/C 95/07)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Crewprint Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2006/112 (¹) asjassepuutuvate sätetega, mis käsitlevad käibemaksu mahaarvamist, ja neutraalse maksustamise põhimõttega on kooskõlas riigisisene tõlgendus ja tava, mille kohaselt maksuhaldur ei anna poolte vahel sõlmitud majandustehingu suhtes õigust [käibemaksu maha arvata] põhjusel, et ta peab pooltevahelise õigussuhte vormi (töövõtuleping) pettuseks, kuna sellega kaasneb mahaarvamisoigus, ning seega liigitab selle suhte vastavalt [üldise maksukorralduse seaduse] § 1 lõikele 7 tegevuseks (vahendustegevuseks), mis ei anna mahaarvamisoigust, kuna ta leiab, et poolte tegevuse eesmärk on maksustamise vältimine, sest arve saaja tegevus ei pea tingimata olema [selles ettevõtlusvormis], kuna ta oleks võinud seda teha ka vahendajana. Kas sellega seoses on [käibemaksu mahaarvamise] kohaldamise tingimuseks maksukohustuslaste kohustus valida maksustamise seisukohast selline majandustegevuse vorm, mis tähendab nende jaoks suuremat maksukoormust, või kas asjaolu, et nad valivad oma lepinguvabadust kasutades ja muudel kui maksuõiguse kohaldamise eesmärkidel omavahelise majandustegevuse lepinguvormi, millega kaasneb ka tagajärg, mida nad ei ole taotlenud ja mis seisneb õiguses maksu maha arvata, on kuritarvitus?
- 2) Kas direktiivi 2006/112 asjassepuutuvate sätetega, mis käsitlevad käibemaksu mahaarvamist, ja neutraalse maksustamise põhimõttega on kooskõlas riigisisene tõlgendus ja tava, mille kohaselt juhul, kui maksukohustuslane, kes soovib kasutada [käibemaksu mahaarvamise] õigust, vastab [selle mahaarvamise] sisulistele nõuetele ja vorminõuetele ning on enne lepingu sõlmimist võtnud nõutavad meetmed, ei anna maksuhaldur talle õigust käibemaksu maha arvata, kuna maksuhaldur leiab, et ahela loomine ei ole majanduslikust seisukohast vajalik ja kujutab endast seega kuritarvitust, sest vaatamata sellele, et alltöövõtja on võimeline teenuseid osutama, tellib ta neid maksustatava teokoosseisuga mitte seotud põhjustel teistelt alltöövõtjatelt, ja seetõttu, et maksukohustuslane, kes soovib kasutada [käibemaksu mahaarvamise] õigust, oli tellimuse vastuvõtmise ajal teadlik, et kuna alltöövõtjal puuduvad vastavad töötajad ja vahendid, kasutab ta teenuse osutamiseks omakorda alltöövõtjaid? Kas vastust mõjutab asjaolu, et maksukohustuslane või alltöövõtja on kaasanud ahelasse alltöövõtja, kellega neil on otsene seos või kellega neil on isiklik või korralduslik side (isiklik tutvus, sugulus- ja hõimlusside või sama omanik)?